

EC HO

Březen 24

školní časopis Střední školy
průmyslové a umělecké
v Hodoníně

Obsah

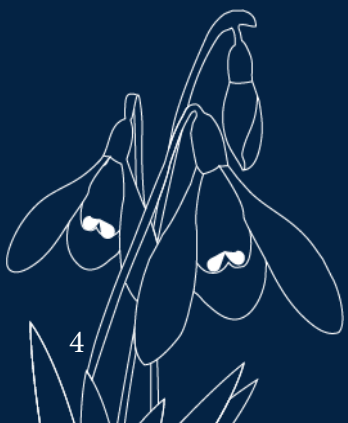
Slovo šéfredaktora.....	4
Rozhovor s Mgr. Janou Slovákovou.....	6-9
Okénko výchovné poradkyně.....	10-11
Knižní tipy.....	12-15
Moře.....	16-17
Nová minulost.....	18-19
DéVéKáčské okénko.....	20-21
Drakiáda.....	22-23
Tichá fronta.....	24-25
Naši talenti.....	26-31
Stužkování maturantů - ohlédnutí.....	32-41
Ples.....	42-45
Chvilé zázraku.....	46-47
Lyžák.....	48-49
Práce studentů.....	50-55
Komiks.....	56

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Vítejte v novém čísle časopisu Echo!
Venku svítí sluníčko, kvetou první kytky a vše kolem se zase zelená. To znamená jen jedno: zrodilo se jaro.
V březnovém vydání Echa si můžete přečíst poezii a povídky našich studentů, knižní tipy od paní učitelek a najdete tu i fotky z našeho plesu.
Přeju příjemné čtení.

Lucie Slámová

REDAKCE

Lucie Slámová, 3. V

Mgr. Ludmila Kosíková

Eliška Pokorná, 3. V

Lucie Dvořáková, 3. V

Dana Baldrianová, 3. V

Táňa Fridrichová, 2. V

Klára Jílková, 3. V

Karolína Morávková, 3. V

S paní učitelkou Janou Slovákovou nejen o fyzice a matematice

Dnes jsme vyzpovídali osobu, která má na průmyslovce zcela zvláštní místo. Osobu, jejíž nadšení pro fyziku je více než nakažlivé a jejíž smích je na chodbách školy často slyšet – paní učitelku Janu Slovákovou.

Kdy jste se rozhodla stát se učitelkou?

Už v 6. třídě jsem psala své třídní učitelce Heleně Mališové, že chci učit matematiku. Milovala jsem její hodiny a mám ráda, když věci dávají smysl. Dodnes jí to říkám, když ji potkám. Velice ji to těší.

Co vás na učení nejvíc baví?

Práce s lidmi. Mladými lidmi. Hodně mě to nabíjí energií. (smích)

Co řeknete studentům na otázku:

„Paní učitelko, můžu si zlepšit známku z matematiky?“

Nejsem sběratelka známek, chci, aby studenti dané téma uměli, takže opravit jakoukoliv známku si vždycky mohou. Určitě vám to potvrdí. (smích)

Jak se snažíte studentům vysvětlit učivo?
Je to obtížný úkol?

Na každého funguje něco jiného: někdo potřebuje více úloh, někdo si potřebuje věci osahat (např. ve fyzice), někdo si musí napsat sám poznámky a z nich se pak učí. Je to fakt různé.

Sama se snažím věci vysvětlovat na příkladech ze života a někdy se to i zvrtné. (smích) Taky jsem moc rychlá, ale to se už studenti naučili – krotit mne. (smích)

Ale pokud chcete radu, která funguje stoprocentně na každého, tak zkuste učit někoho jiného. Vysvětlovat něco svému spolužákovi. To pochopíte vztahy a souvislosti fakt do hloubky a porozumíte tomu sami!

S tím asi taky souvisí váš projekt Kapka fyziky.
Mohla byste nám vysvětlit, o co se jedná?

Je to právě o tom vzájemném učení. Naši studenti v rolích učitelů vysvětlují fyzikální pokusy deváťákům z okolních ZŠ. Je až neuvěřitelné, jaký je o to zájem a jak to všechny baví. Udělala jsem Kapce fyziky web, kde se školy samy přihlašují. Všechny termíny jsou v mžiku obsazené. www.kapka-fyziky.webnode.cz

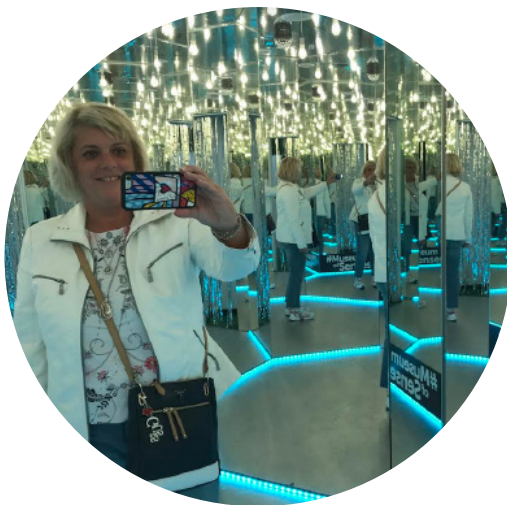
Jsem na naše studenty opravdu hrdá. Jsou skvělí.

Jaký by měl být podle vás dobrý učitel?

Myslím, že je jedno, co učí. Důležité je, jaký je to člověk.

Jaké jsou největší výzvy, kterým čelíte ve své práci učitelky?

Momentálně je to boj se zdravím. Mám za sebou několik vážných operací, chemoterapie, ozařování. Ale zatím žiju. Doufám, že to vydrží. (smích)

Čemu se ráda věnujete ve svém volnu?

Sbírám figurky z kinder vajíček, ráda pečů, vařím, zkouším nové recepty. Mám ráda práci s rostlinami na zahradě, vysazuju truhlíky a děsně ráda cestuju po světě.

Kde se vám ve světě líbilo nejvíc?

Nejvíc asi v USA, nádherná je Austrálie, Havaj a taky Emiráty a Kanada. Ráda objevuju nová města. I když v naší rodině jsou cesty momentálně spojeny s motorsportem hlavně díky manželovi a synovi. Bohužel mne při výběru nových destinací vždycky přehlasují. (smích)

Taky máte na starosti školní Instagram a Facebook. Jak to jde?

(smích) Tak tohle se učím za pochodu, vlastně mne to učí studenti. Jen bych ráda dostávala víc materiálů jak od kolegů, tak od studentů, ať je to zábavnější pro všechny. Tedy publikovatelných. (smích)

Co byste vzkázala našim studentům?

Aby byli sami sebou. Aby šli za svým snem. Že naše škola je plná lidí, kteří jim s tím ochotně a rádi pomůžou. A mne těší, že jsem její součástí.

Děkujeme za rozhovor.

Táňa Fridrichová, 2. V

Okénko výchovné poradkyně

Help your students go further

Všichni zájemci ze strany studentů mohou již od roku 2014 skládat veškeré zkoušky Cambridge přímo v naší škole, a to díky spolupráci s Jazykovou školou P.A.R.K. v Brně, která je autorizovaným centrem pro pořádání zkoušek Cambridge.

Cesta k lepší angličtině: krok za krokem

Zkoušky Cambridge English jsou navrženy tak, aby každá zkouška vycházela ze znalostí, které jsou rozvíjeny na předchozí úrovni. Kromě aktuální úrovně angličtiny je dobré při výběru zkoušky zvážit, za jakým účelem bude certifikát použit.

- Hledáte certifikát, který vám pomůže dostat se na vysokou školu v ČR nebo zahraničí?
- Chcete, aby certifikát nahradil školní část maturity?
- Vyberte si pro sebe nejvhodnější úroveň zkoušky.

B1 Preliminary

Zkouška B1 Preliminary (dříve známá jako PET) testuje angličtinu na úrovni B1, což je očekávaná minimální výstupní úroveň angličtiny ze střední školy a na této úrovni se připravují státní maturity. Zkouška B1 Preliminary je o něco obtížnější než maturitní zkouška z angličtiny, protože některé úlohy v ní obsažené jsou na úrovni B2. Studentům, kteří se chtějí ujistit, že zvládnou maturitu z angličtiny, zkoušku B1 Preliminary vřele doporučuji!

B2 First

Zkouška B2 First (dříve známá jako FCE) testuje angličtinu na úrovni B2. Obvykle se na ni připravují studenti na gymnáziích a jazykových školách a je to nejrozšířenější anglická zkouška na světě. Úroveň B2 otevírá dveře do akademického a profesního světa. Tuto zkoušku doporučujeme všem, kdo potřebují potvrdit úroveň angličtiny u přijímacího řízení na vysokou školu nebo v zaměstnání.

C1 Advanced

Zkouška C1 Advanced (dříve známá jako CAE) testuje angličtinu na úrovni C1. Zkouška potvrzuje, že vaše úroveň angličtiny je velmi pokročilá a máte schopnost porozumět dlouhým akademickým textům. Na rozdíl od B2 First se v této zkoušce očekává, že chápete širší souvislosti a dovedete odvodit význam z textu, tzn. „umíte číst mezi řádky“. Slovní zásoba je také o poznání náročnější. Většina institucí v České republice a zahraničí požaduje úroveň C1 Advanced pro přijetí ke studiu na vysoké škole anebo do zaměstnání.

C2 Proficiency

Zkouška C2 Proficiency (dříve známá jako CPE) testuje angličtinu na úrovni C2. Jedná se o doklad nejvyšší úrovně angličtiny, na které je kandidát schopen porozumět jakémukoli druhu mluveného projevu živého či vysílaného. C2 Proficiency se doporučuje kandidátům, kteří chtějí studovat na univerzitě v zahraničí anebo se ucházet o pracovní pozici, na níž je vyžadována velmi pokročilá úroveň angličtiny.

- Zkoušky Cambridge rozvíjí komunikační dovednosti potřebné pro běžný život a reálné situace.
- Jsou mezinárodně uznávané a platí dlouhodobě.
- Je možné je složit v „papírové“ podobě nebo na počítači během celého roku.

Mgr. Ludmila Kosíková

Knižní tipy

Radka Denemarková: Čokoládová krev

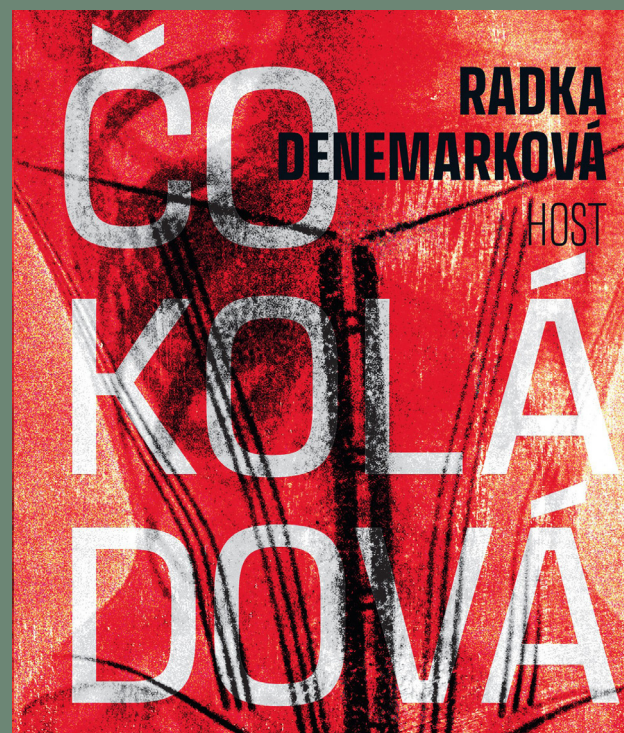
Tři hlavní hrdinové. Nejbohatší člověk na světě John D. Rockefeller, nespoutaná francouzská spisovatelka George Sandová a Božena Němcová, žena s nešťastným osudem a obrovským talentem. Kniha o 19. století není životopisným románem (i když informací je v něm požehnaně), životy hlavních postav srovnává, dává do souvislostí, porovnává i se současností, zaměřuje se na témata svobody žen, moci peněz, chudoby... stále se opakující chyby všech dob.

Čtenář sedí v pomyslném vlaku, každá kapitola je jednou zastávkou. „Tak. Tak. Vlak jede, jede vlak.“

Radka Denemarková je naše nejpřekládanější současná autorka (její knihy jsou přeloženy do více než 20 jazyků), třikrát získala ocenění Magnesia Litera.

Má neskutečný cit pro jazyk, se slovy si hraje, její text má melodičnost, podtrhuje naléhavost a důležitost všech témat, která se v románu ocitnou. Z každé věty je cítit zápal pro věc.

Ivana Bělochová

Milí knihomolové, možná i vy máte rádi tlusté romány, které si užijete díky spoustě postav a spletitému ději. Ale tentokrát mám pro vás jako tip dvě útlé knížky. Jsou přečtené raz dva, možná tedy zaujmou i ty z vás, kteří nechodíte do knihovny každý týden.

Lidmila Kábrtová: Koho vypijou lišky

Náhodou jsem na internetu objevila webovou stránku s příběhy vyprávěnými pouze a přesně 50 slovy (<https://pribehynapadesatslov.cz/>). Skvělý nápad, výborné texty. A v souvislosti s tím jsem se proklikala až k této knížce. Koupili jsme ji i do školy, stavte se v knihovně a hned se můžete začíst. Je to sice čtení rychlé, ale ne až tak jednoduché. Hlavní hrdinka El vypráví o svém dětství za „totáče“ a o nepříliš veselém životě jejich rodiny. Příběh je rozčleněn do kapitol právě o padesáti slovech — tato úspornost podtrhuje celkovou náladu knížky. Každé slovo je pečlivě volené, proto mi připadalo, že je tam řečeno víc než v nějakém rozsáhlém románu. Rozhovory tůknou přímo do jádra věci, krátké kapitoly završené pointou budí zdání, jako by šlo o samostatný text. A i přes smutek a zdánlivou beznaděj prosakuje nadhled, ironie, spousta myšlenek mezi řádky.

Jean Giono: Muž, který sázel stromy

Máte pocit, že na světě není všechno zařízeno moc dobře? Že nežijete tam, kde by se vám líbilo, příroda se spikla a nedá se s tím nic dělat? Začněte to měnit. Stejně jako hlavní hrdina tohoto příběhu. Nebudu prozrazovat víc — a nesnažte se vymlouvat, že nemáte čas číst. Stačí půlhodinka... Za zmínku stojí i grafická úprava, ilustrace. A nebo zkuste velmi povedenou animovanou verzi, najdete ji třeba na YouTube.

Tak co, stavíte se pro některou z nich? Jedna i druhá přečtené za chvíli, v hlavě zůstávají hodně dlouho...

Dagmar Benovičová

Ursula Sachau: Kacíř Lucas Cranach

MOBA, Brno, 2004 – Čína, BB art, Praha, 2022

Tematika: historický román

Doporučuji zejména pro ty, kteří se chtějí dozvědět, jak to fungovalo v malířské dílně v době Renesance, a ty, kteří se zajímají o dobu Martina Luthe-
ra.

Děj knihy se odehrává v 16. století. Kniha nás vtáhne do malířské dílny mistra Lucase Cranacha staršího. Dozvíme se tedy o tom, jak fungovaly tehdejší malířské dílny, i o životě malíře, jeho rodiny, či jeho názorech a také historickém pozadí období. Kniha je obohacena i o příběhy některých jeho obrazů a zjistíme také, jak se v té době prováděly účty.

Hlavní postavou knihy však není tento slavný malíř, ale mnich, který má za úkol dostat se do malířovy blízkosti a vypátrat, co je pravdy na tom, že mistr tiskne urážlivá grafická díla (viz obr. Papežský osel). Malíř je totiž blízkým přítelem Martina Luthe-
ra, který kritizuje církev a snaží se o její reformaci.

Hana Stručková

MOŘE

Láska k jedné ženě,
s tou ženou jezdíval jsem k moři,
trpí smrtelnou nemocí a dnes
se můžeme podívat jen v televizi,

ta žena mé srdce bude mít do smrti,
ta žena umřela dnes,
její poslední studený výdech,
v mé náruči,
já zavírající oči v pláči,

mohl bych vyplakat moře,
z lásky k jedné ženě,
k ženě co umřela včera,
ale má láska k ní neumřela ani dnes,

má láska bude trvat navždy,
navždy? Ptám se sám sebe,
uběhlo 7 let a já stále o ní sním,
o její krásné tváři,
o tváři co není mezi námi,

sedm let,
sedm let a žádný posun,
mé srdce chřadne,

uběhlo dalších 10 let,
stále mé srdce plane k té jedné ženě,
k ženě co milovala moře,
ta žena modré oči měla,

její láska k moři,
zabila ji jednoho dne,
dnes viděl jsem to moře,
vzpomněl jsem si na ty krásné oči,

ponořil se do toho moře,
plíce se nadechly,
moře mne vydechlo,
láska zabila i mne.

Anežka Pilířková, 3. V

Nová minulost

Sylvian a já jsme utíkali k jeho domu. Ale běželo nám to v patách. Bylo to rychlé a mohutné. Nikdy se nám nepodaří to dostat ze zad.

Již se připravuje na další úder. Ve svých rukách tvořící se kouli energie. Má nás téměř na dosah, oba již meleme z posledního.

Sylvian běží přede mnou, ale když vidí, v jaké situaci jsme, v rámci setin mě popadne za ramena a vrhá mě před něj. Sylvian popadá jeho kuši a raní to odporné monstrum.

Ale v tentýž okamžik ta věc vystřelila a zasáhla Sylviana. Začíná se měnit v kámen. „Sylviane!“ řvu z plných plic. Beru jeho tvář do svých rukou. Třepe se. Jeho pohled rozklepe i mě.

„Proč...?“ ptám se ho poraženě a roním první slzy.

„Zachraň ji,“ šeptá mi poslední slova, než se promění v sochu.

Monstrum se ale již dostává ze stavu paralýzy a já běžím pryč splnit svůj úkol. Nejsem však dost rychlý. Ta věc střílí i po mně a zasahuje mou levou ruku.

Tohle nemůže být můj konec, honí se mi hlavou.

Z posledních sil se otáčím k té příšeře, která již u mě stojí s napřáhnutou sekerou. Uhýbám a nechávám si useknout jen zasaženou ruku. Hned jak dokončí svůj útok, bodám ho dýkou. Necítím bolest. Jen hněv, smutek a žal.

Ta věc ležící už nehybně přede mnou mi dodává naději, když tu koutkem oka právě zahlédnu onu dívku. Schovává se za stromem celá vystrašená.

„Pojď sem! Rychle!“ natahuji k ní pravou ruku. Poslechla.

Chytám ji za paži a v chaosu kolem nás ji tak tak stačím dotáhnout k útesu. Klekám si před ní. Beru její dlaň a nechávám ji rozevřenou. Vytahuji ze svého vaku inkoust a pero. Na její ruku začnu kreslit protekční runu a poté její dlaň zavřu.

„Tohle tě ochrání. Dokud budu žít já, budeš žít i ty,“ povídám jí. Wiela se kouká celá zmatená všude kolem. Klepe se.

Naposledy se jí dívám do očí. Usměju se. A její maličké tělo vrhám do moře.

V mžiku za mnou byly další příšery. Házím pod ně kouřovou bombu. Utíkám pryč. Pryč z naší země. Točí se mi hlava. Nedokážu chodit rovně. Stále krvácím. Ale žiju.

Povedlo se mi utéct do sousední země. Do Mauki. Musel jsem si najít místo, kde si odpočinu. Kde se ošetřím.

Dokymácím se k obrovskému stromu, v němž je otvor. Uvnitř byl malý rybník. Tam jsem si sedl a opřel se o kůru stromu. Sotva jsem pobíral dech. Hlava se mi stále točila. Cítil jsem, jak mé tělo stále víc a víc chladne. Že by to byl můj konec?

Díval jsem se do stropu a pomalu zavíral oči, když se nade mnou objevila tvář. Chytila mě za líce.

„Kdo...?“ zeptal jsem se z posledních sil.

Usmála se na mě. Její úsměv jako by mi dodal energii a moje hlava se již netočila. Konečně jsem ji viděl.

Byla bledá s plně bílými očmi. Vlasy měla tmavě hnědé, zapletené do dlouhého copu, a z hlavy jí rostly dva protáhlé rohy.

„Pomůžu ti, ale nesmíš zde zůstat moc dlouho, dítě. Najdou tě tady.“

DéVéKáčské okénko

Autor: Lucas Cranach
Období: 16. století
Země: Německo
Vybraná díla: Judita a Holofernes,
Judita, portrét Martina Luthera

Něco z malířova života:

Jméno Cranach je pseudonym, je odvozeno od obce Kronach, kde se umělec v roce 1472 narodil. Většinu života prožil ve Wittenbergu, kde se stal dvorním malířem saského kurfiřta Fridricha III. a jeho následovníků. Ve Wittenbergu si také otevřel velkou dílnu, stal se i majitelem lékárny, taverny a roku 1537 i starostou. Ve své malířské tvorbě byl nejvíce ovlivněn studiem ve Vídni a dílem Albrechta Dürera. Zemřel ve Výmaru v roce 1553. Známým malířem se stal i jeho syn Lucas Cranach, známý jako mladší.

Obrazy: Judita a Holofernes

Toto téma bylo v tehdejší době velmi oblíbené. Cranach jich v letech 1526-1537 namaloval několik. V kruzích vévody bylo oblíbeným zvykem nechat se portrétovat v póze biblických či mytologických hrdinů. Na obraze Judita může jít tedy o zakázku na portrét. Někteří kunsthistorici ale tvrdí, že se může jednat také o politickou a náboženskou narážku na boj protestantů s katolíky.

Příběh Judity a Holoferna:

Jedná se o starozákonní příběh. Holofernes byl vrchní velitel asyrských vojsk krále Nabúkadnesara. Jednou obklíčil město Betúnii v Judeji, obyvatelé města odřízl od vody. Ti žádali vedení města, aby se vzdalo, ale vdova Judita se vydala s košem lahůdek, pití a s komornou do asyrského tábora, kam byla vpuštěna. Při jedné z hostin se sluhové opili a Holofernes, sám zpit, zůstal s Juditou sám. Ta spícímu utála hlavu a v koši ji odnesla mezi židovský lid. Obyvatelé Betúnie hlavu pověsili na hradby města a zaútočili na Asyřany. Ty, když uviděli, že je jejich velitel mrtev, opustila odvaha a jejich morálka byla zlomena. Židé je snadno porazili.

Obraz: Portrét Martina Luthera:

O Lucasi Cranachovi se ví, že byl blízkým přítelem Martina Luthera. Byl také stoupencem reformace církve. Sérií dřevořezb ilustroval Lutherovu Bibli i jeho protipapežské pamflety. Z jeho dílny také měla vyjít grafika Papežský osel, která je zmiňována v knize Kacíř Lucas Cranach.

Kam zajít:

nejblíže se Cranachova díla nachází ve Vídeňském Kunsthistorisches muzeu:
Kunsthistorisches Museum: The Wily Widow. Lucas Cranach the Elder, Judith with the Head of Holofernes (khn.at)

Mgr. Hana Stručková

Jsem ráda, že učím právě češtinu. Zvláště učit ji na technické škole je výzva. Ale někdy uvažuji, jestli jsem tady správně. Mám pocit, že někteří studenti se snaží odolávat všemu, co se jim pokouším ve svých hodinách předat.

Po několikahodinové přípravě psali studenti zprávu (tedy publicistický útvar) o uskutečněné akci „Velká drakiáda“. Při opravování jsem se nestačila divit...

Následující text jsem sestavila tak, že jsem vzala celé věty ze slohovek studentů a seskládala je tak, aby byla dodržena časová následnost. Ale jinak jsem do nich vůbec nezasahovala. Když se na výslednou práci dívám, nevím – mám se smát, nebo brečet...?

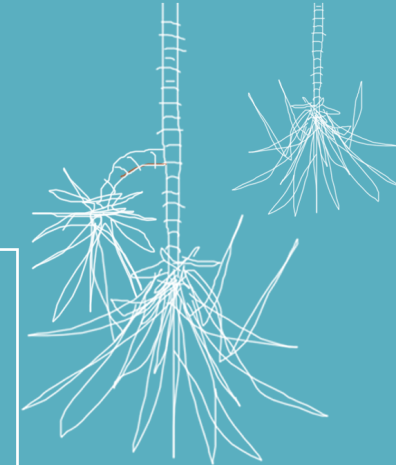
Mgr. Dagmar Benovičová

Zadání slohové práce:

Velká drakiáda

VÝCHOZÍ TEXT

Středisko volného času (SVČ) Hodonín Vás srdečně zve na velkou drakiádu, která proběhne v sobotu (datum – doplňte) od 13 do 17 hodin v sousedství zoologické zahrady. Součástí je i soutěž o nejhezčího a největšího draka a také draka, který vyletí nejvýše. Po dobu akce bude probíhat i malování na obličej, sportovní hry a hravé atrakce pro děti. Občerstvení zajištěno. Vstupné dobrovolné. **Zpracování:** zpráva o akci popsané ve výchozím textu určené do regionálního tisku

V sobotu se uspořádala obří akce „Velká drakiáda“ v sousedství zoo Hodonín. Akce začala krásně po obědě, kdy všechny děti jsou odpočaté a připravené.

Samotný program byl velice pestrý a děti se mohly různě vyřádit na dračích aktivitách a užít si hromadu programu. Místo fyzických soutěží to byly i úkoly pro ty výborně nadanější. Samozřejmě nechybělo ani malování na obličej a soutěže s draky. Jedny z mnoha rozmanitých programů byla třeba soutěž o nejhezčího draka. Každý z draků byl natolik výjimečný, že ani jeden si nebyl podobný.

Kolem čtrnácti hodin se zahájila soutěž o největšího draka, kterou se-bejistě zvítězil Petr Kovařík s neuvěřitelnou délkou jeden a půl metru. Někdo se dokonce předvedl i s vlastnoručně vyrobeným papírovým drakem, sice moc dobře nelétal, ale zato vyhrál zvláštní cenu. Diplom za podomácky vytvořeného draka. Vítězný drak byl plný střapců, krepáků a dalšího překrásného zlatavého zdobení. Porotu také náramně uchytla jeho rudá barva, která na obloze doslova bila do očí. Drak byl tentokrát do zvířecího tématu.

Výherce soutěže nám odpověděl: „Už jako malý mě tatínek vozil na ryby a kupoval si to nejlepší vybavení, mezi nimi byl aj rybářský prut dlouhý půl kilometru. Tak jsem na něj připevnil draka a volalá, nejlepší drak na světě!“

TICHÁ FRONTA

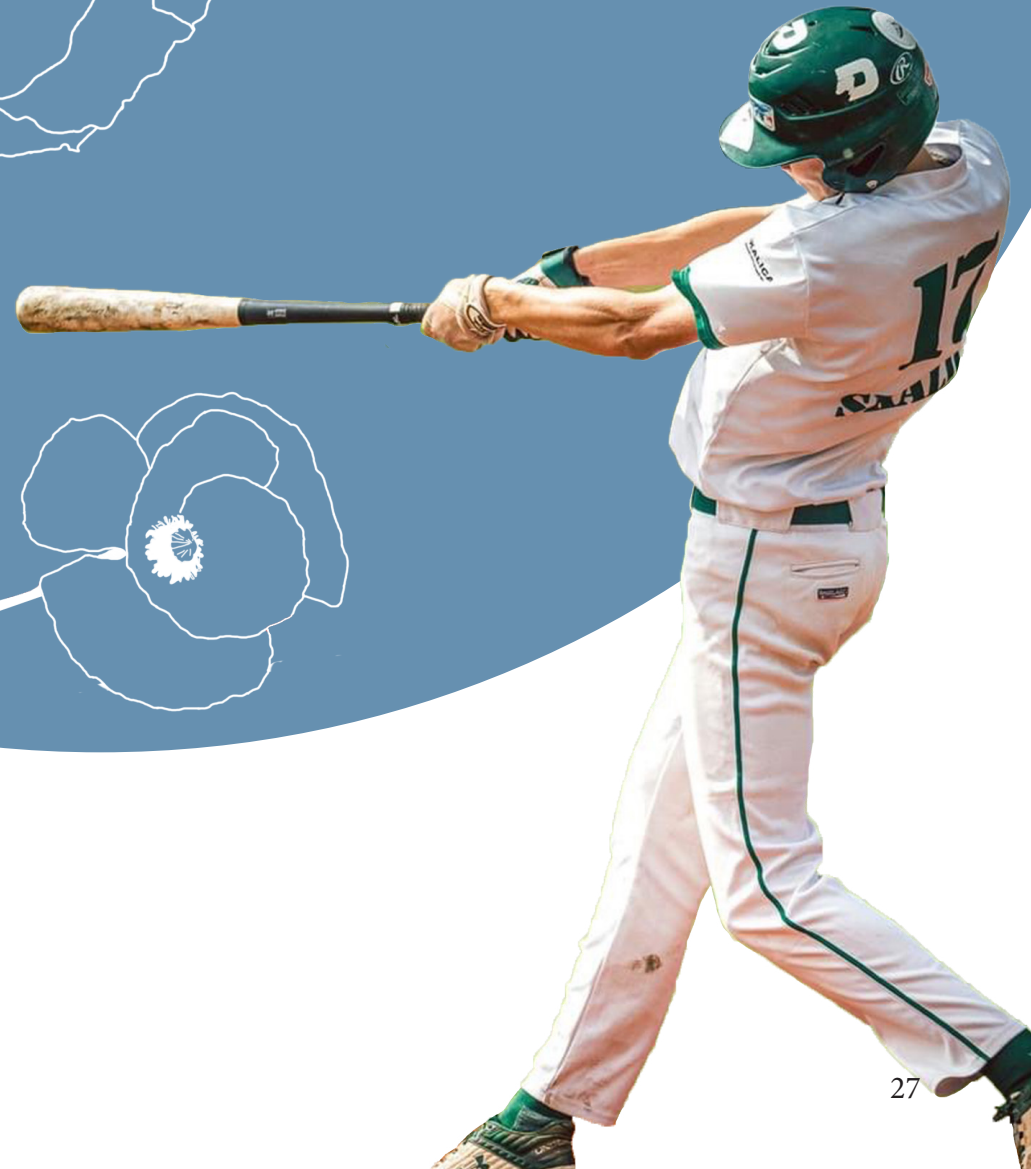
Poklekl kajícně a bědoval. Bědoval nad svým životem, nad životy padlých. Celou tu dobu čekal, až přijde jeho chvíle. Vzhlížel k nekonečným nebesům. Čekal, až si ho Bůh vezme... Křičel a plakal spolu s tichým deštěm. Chtěl jen umřít a vydat se ke svým bratrům dále do nebe. Věděl, že Bůh neexistoval. Nikdy v něj nevěřil. Nikdy nevěřil ani v nebe či peklo. Jediné, co věděl, bylo, že teď nezemře, pokud mu někdo neprostřelí hlavu kulkou. A místo, kam by se vydal, by nebyl ráj.

Lucie Slámová, 3. V

Naši talenti

Ladislav Sedláček

Jsem studentem třetího ročníku oboru Stavebnictví a jsem také úspěšným sportovcem. Reprezentuji klub AC Čejkovice ve skoku o tyči.

Do atletiky mě přivedli mí rodiče. Skok o tyči, adrenalinový sport, zvolil můj trenér. Sport a studium mi vyplňují veškerý volný čas.

A právě ve skoku o tyči jsem získal 1. místo na Mistrovství ČR juniorů, které se konalo v Ostravě koncem února. Na získání titulu mistra ČR mi stačilo skočit výšku 514 cm, což se povedlo shodně i mému velkému kamarádovi (soupeři), který výšku skočil na druhý pokus, a tak se posunul na druhou příčku.

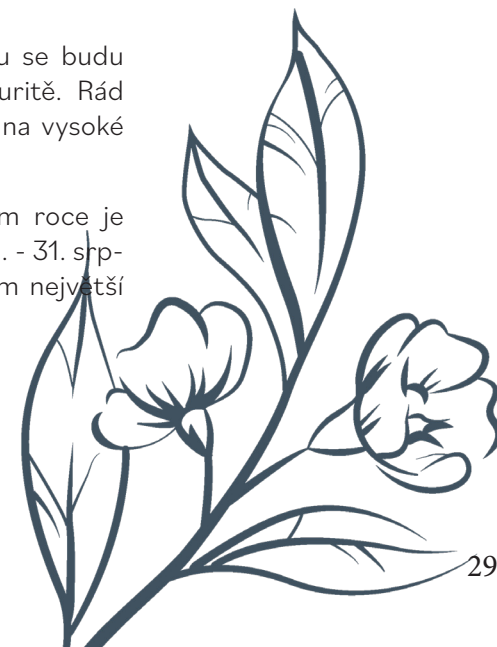
Za své největší úspěchy považuji nominace na dvě vrcholné akce. Jednalo se o Mistrovství Evropy v atletice 2022 a 2023. Oba závody se konaly shodně v Izraelském Jeruzalémě. V roce 2022 jsem se proboujel kvalifikací a dále v hlavním závodě obsadil 9. místo. V roce 2023 se mi bohužel nepovedlo projít kvalifikací do hlavního závodu. Odvezl jsem si tak v obou případech spoustu nových zkušeností a přátel do budoucna.

Vážím si podpory všech z mého okolí, převážně rodičů, mé mladší sestřičky a přítelkyně.

Jsem velmi cílevědomý a pracovitý, když si stanovím nějaký cíl, tak si pro něj jdu hlava nehlava.

Mojí prioritou je sport, kterému se budu chtít věnovat naplno i po maturitě. Rád bych také pokračoval ve studiu na vysoké škole.

Mým největším cílem v letošním roce je Mistrovství světa v Limě/Peru 26. - 31. srpna. Jednalo by se tak o můj zatím největší a nejhodnotnější závod.

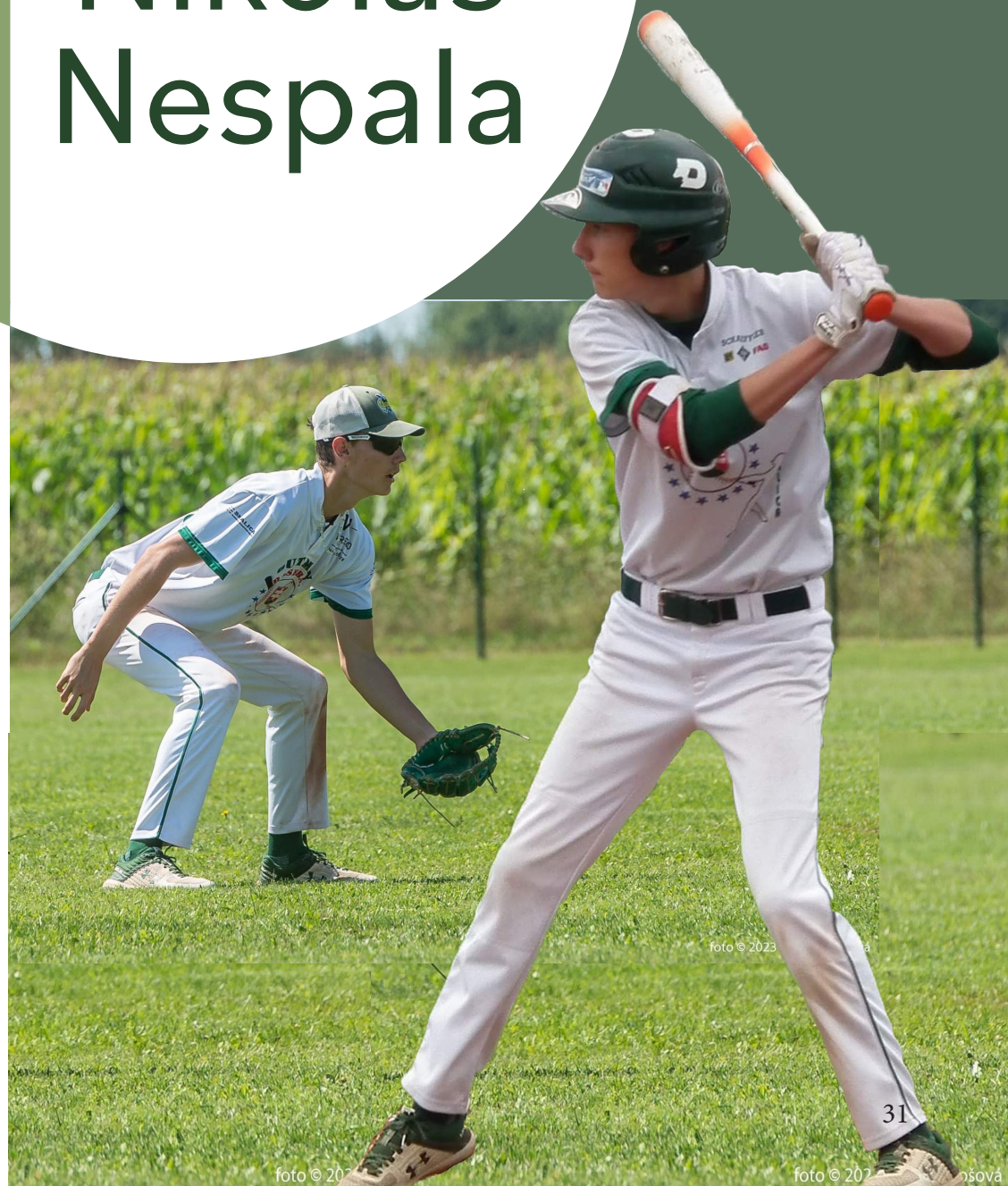

Nikolas Nespala je student třetího ročníku studijního oboru Stavebnictví a velmi úspěšný sportovec. Reprezentuje baseballový klub Outmen Skalica.

Baseball jsem začal hrát, když mi bylo sedm let. V roce 2013 jsme si šli společně s mým bratrem a tatškou jen tak zaházet ven na malé sídliště. Časem nás to začalo bavit a zavolali jsme kamarády, aby si přišli zkusit tento sport. Dennodenně jsme trénovali a zlepšovali jsme se, hráči přibývali a bylo nás dost na to, abychom si zahráli naše první zápasy. Byl to takový „pouliční baseball“, neměli jsme vlastní hřiště, ve vybavení jsme nedosahovali na tak dobré kluby jako například Trnava nebo Bratislava. Byli jsme „outsideri“, ale kvůli tomu nás to motivovalo ještě víc a víc.

Letos to bude jedenáctý rok, co se věnuju tomuto krásnému sportu. Vážím si všeho, co mi všechno přinesl, ať už jsou to zkušenosti sportovní, respekt vůči spoluhráčům, ale také protihráčům nebo úžasné zážitky, které jsem díky baseballu mohl zažít. Mám jich fakt hodně, ale jeden přece jen převažuje – bylo to mistrovství Evropy v kategorii do osmnácti let. Turnaj se konal u nás na Slovensku v Trnavě, takže nás podporovali naši nejbližší. Hráli jsme zápas o třetí místo proti Chorvatsku, kde se nám podařilo zvítězit a vzít si domů bronzovou medaili a krásný pohár. Atmosféra během celého turnaje byla dechberoucí, ale nic není lepšího než slavit s pocitem, že jste to zvládli a dali do toho své maximum. A jsem velmi rád, že jsem mohl prožít tak krásné nezapomenutelné momenty, a to jen díky tomu, že hraju baseball.

Nikolas Nespala

Stužkování maturantů - ohlédnutí

Rok co rok přichází do našich životů okamžik, který je zároveň vzrušující i sentimentální. Je to chvíle, kdy se loučíme se středoškolskými léty a vstupujeme na cestu nových výzev a příležitostí. Ano, tato významná událost se nazývá stužkovací večírek.

A stužkovací večírky letošních čtvrtáků nebyly výjimkou. Takže připojte se k nám a společně se ohlédněme za touto důležitou událostí, která nám bude ještě dlouho svítit v paměti.

4.A

4.B

4.V

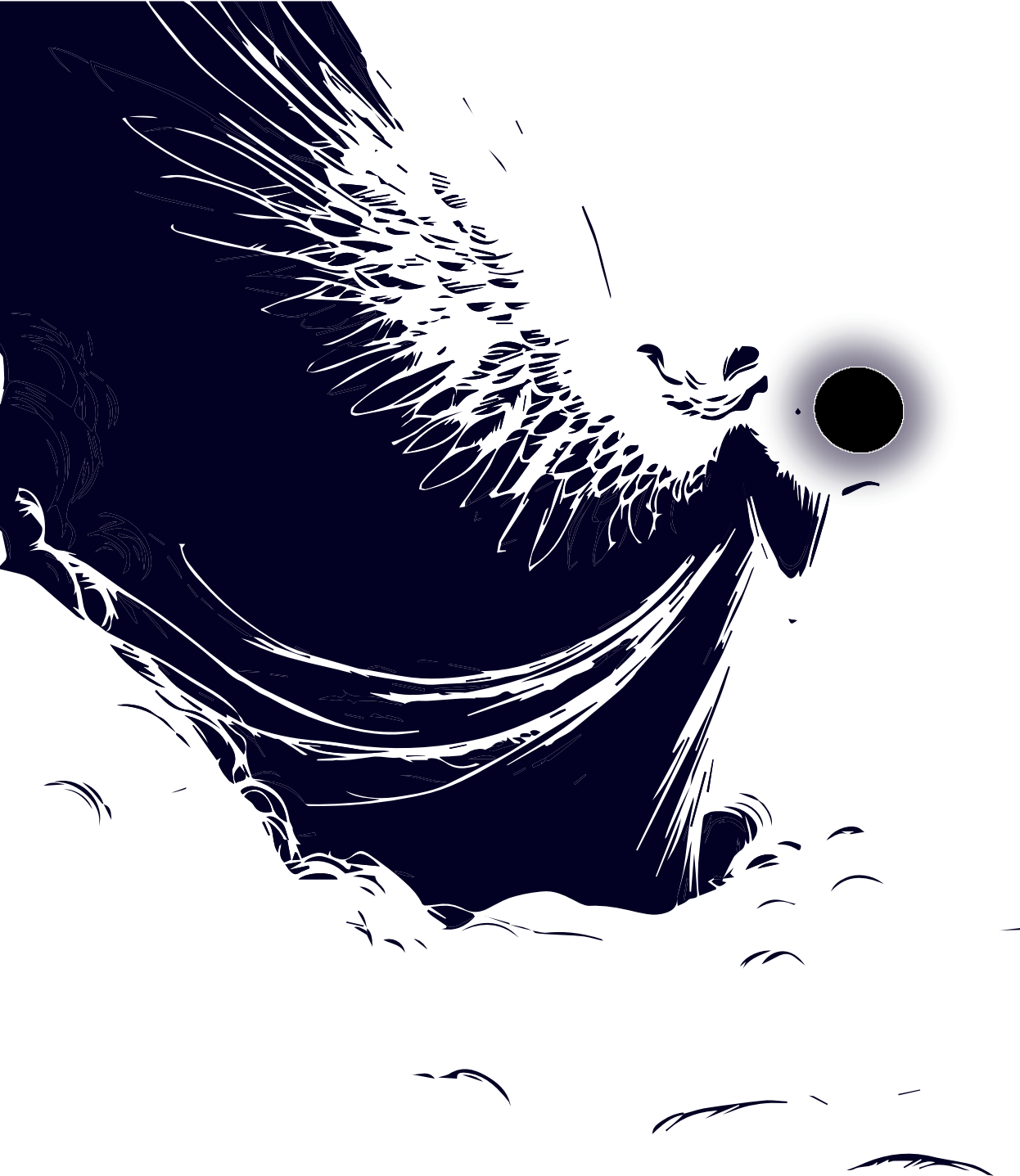

PLES

na téma Havaii

Téma: napište krátké líčení přírody (myšlenkově ucelený úsek)
na téma „Chvilé zázraku“ (svítání, západ slunce, duha).

Chvilé zázraku

Magická chvíle každé noci,
západ slunce lásku nosí.
Oranžovou nebe svítí.
Je slyšet prvních vlků vytí.
Je to čas romantický.
Je to tak ale vždycky?
Hustá mlha pole kryje,
nebo venku zrovna lije?
Avšak ten čas romantický
krátký je, a to vždycky.
Slunce svítí a naráz není...
Den už mizí v zapomnění.

Martin Šimčík, 2. V

Lyžák 2024

Karlovy pod Pradědem

Práce studentů

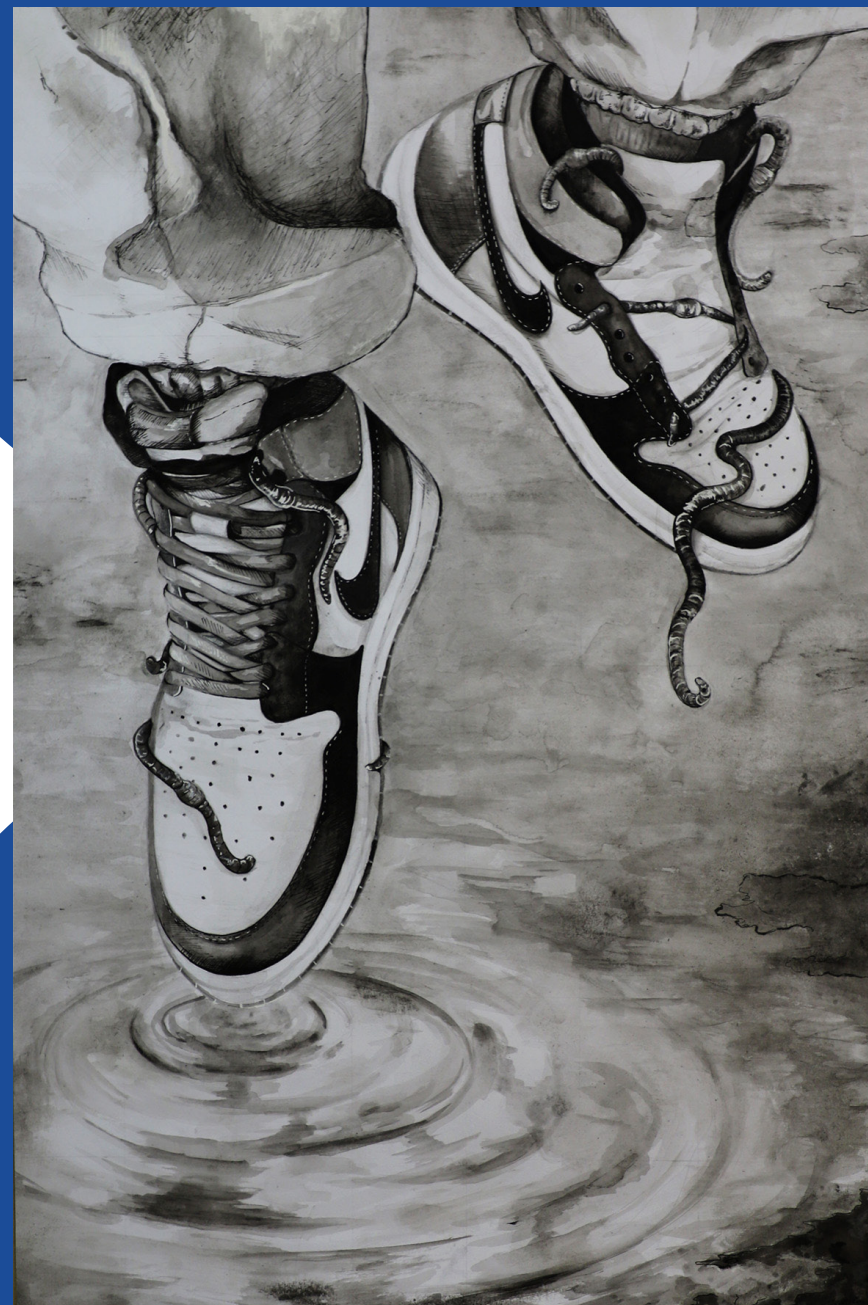
Eliška Růžičková, 3. V (malba): olej na plátně, 2023 - 2024

Maršálková Michaela, 2. V (grafika)

Šemorová Eliška, 3. V (grafika)

Kristína Lachová, 2. V (grafika)

Jana Jiřiková, 2. V (malba): olej na skle, interiér, 2023 - 2024

Vanesa Csapáiová, 4. V (malba): akryl, olej na plátně, 2023 - 2024

